

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul IV,

(CCIL)

Nr. 627

Sâmbătă,

29 mai

1993

20 lei

OBOSEALA

După atâta muzică, alergături, stat în mâini, cățărări și larăși muzică, tinerii au cam obosit. Departe de mine gândul să-i umbresc zilei întrecerii — Challenge Day —, spiritul și tandrețea bunei înțelegeri impuse prin manifestările sale. A fost o zi palpitantă, căreia nu-i prea bănuiam pulsațiile acum vreo trei ani și ceva.

Și a venit ziua următoare. O zi de joi, la fel de înseninată. La ora 9 se depuneau coroane, lacrimi și recunoștință pe mormintele din Cimitirul Eroilor Patriei. O zi care-și începea derularea prin solemnitate. Numai că tinerii și biei erau obosiți, la fel și

dascălii lor. Nici o școală nu a trimis măcar un „dețasament de pionieri”. Dascălii au cam iut de generațiile pierdute prin războaie și închisori. Să fi uitat, oare, de recunoștința datorată generațiilor de ieri de către generațiile de mâine?

Să fi obosit, oare, tinerii, de pe-o zi pe alta? Ar fi cu mult îndoliată, în acest caz, ziua în care au dejucat planul unora de a-i izola din competițiile vieții românești.

Ai noștri, ce nu mai sunt, n-au obosit să moară de câteva ori pentru nația aceasta. A obosit, în schimb, memoria tinerilor.

Andrei ILENI

Motivne de sprijin

Organizația celor care continuă să creadă în idealul de libertate și unitate al tuturor românilor — Asociația Sibiu — Decembrie '89 —, își exprimă profunde îngrijorare și deplinul sprijin frățesc pentru soarta lui Ilie Ilăscu și a celorlalți patrioți basarabeni, țărâți în inima înscenare judiciară de la Tiraspol, de către forțe ce continuă să „slujească politica și interesele imperialismului bolșevic, pe care le condamnă cu toată fermitatea.

Asociația Sibiu — Decembrie '89

Împotriva limitei (înafară...)

Înainte de moartea lui Florin Mugur într-un București în care-mi căutam speranțele (zadarnice), în Bucureștiul în care mizeria morală și materială era ridicată la rang de mândrie națională, sprijinindu-l pe acel care urma să treacă în neființă „jumătate ie-pure schiop”, îmi spunea cu o voce stinsă despre cel mai frumos om al literaturii române, alături (și) de Nichita Hristea Stănescu, întâmplător sibian prin adopțiune (poet și traducător): „Doamne, este cel mai mare, cel mai mare!”

Gândind la destinul tinerilor poeți și mai fără șanse dar și la al acelor „ajunși poeți”, printre care C.V.T., ucenic în ale rețelilor al lui Eugen Barbu, dar nu în ale literaturii marelui prozator Eugen Barbu, îmi amintesc: — Mai 1993 — Senatul României: Senatorul C.V.T. bate și trimite înspre (și) la spital, în plină adunare senatorială doi oameni (apoi senatori), atârând împotriva și garda sa de corp.

Asia? Pardon, Africa?! Nu. România postrevoluționară!

George V. PRECUP

Solidarizare

Intruți în Adunarea generală extraordinară, Asociația Sibiu — Decembrie '89 își exprimă deplina solidaritate cu personalul din RTVR aflat în grevă în scopul scoaterii acestei instituții de sub nefastul control al puterii negocomuniste și al grabnicei înlăturări de la conducere a lui P. Everac.

Asociația Sibiu — Decembrie '89

Este forma republicană de guvernământ a României nerevizibilă?

În art. 1 al. 2 al Constituției României se prevede: „Forma de guvernământ a statului român este republica”, iar în art. 148 al. 1 se prevede că „... forma republicană de guvernământ... nu poate forma obiectul revizurii.

S-ar părea că autorii Constituției au vrut să consacre această formă de guvernământ pentru vecie, de teamă ca nu cumva să piară acest dar făcut României de URSS, după alungarea monarhului legitim de elica instalată la putere la adăpostul tancurilor și baionetelor sovietice.

Aceasta ar vrea să fie — în concepția emanărilor Revoluției din 1989 —, voința poporului, uitându-se că nimic ce este omenesc, nu este veșnic și că o atare concepție vine în flagrantă contradicție cu chiar prevederile art. 2 al. 1 al aceleiași Constituții, potrivit cărora: „Suveranitatea națională aparține poporului român” și că în ideea de suveranitate se cuprinde și dreptul poporului de a-și alege forma de guvernământ, oricând.

Cine poate răpi poporul dreptul de a se elibera din robia unei forme de guvernământ, când ea este contrară sau devine contrară idealului pentru care au sângerat și s-au jertfit atâția eroi, cu lozinca pe buze: „Jos comunismul”?

În anul academic 1937—1938, profesorul de drept constitu-

Foto: R. BALINT

țional de la Facultatea de Drept și Științe de Stat a Universității Daciei Superioare Regele Ferdinand I din Cluj, nu a ținut mai tot anul cursul, în semn de protest împotriva Constituției „Carol al II-lea”. A venit doar în ultimele 2—3 ore de curs și apoi ne-a examinat din cursul său tipărit, bazat pe Constituția din 1923, încheindu-ne astfel situația anului I.

Ultima oră de curs a încheiat-o cu următoarele cuvinte: „Domnilor studenți, Vă rog să rețineți că nu orice constituție care poartă titlul de constituție este o constituție!”

Când Constituanta a dat publicității Constituția „elaborată” pe măsura intereselor partidului care a emanat-o, pentru a servi interesele nomenclaturii comuniste și a continua politica moștenită de la puterea uzurpată, mi-au venit în minte cuvintele ilustrului profesor, cum și cele ale profesorului de drept internațional, tot din acea perioadă de la Cluj, care spunea despre aceeași Constituție din 1923, că este „o haină largă pe corpul fraged al tânărului stat, România Mare.”

Revenind la Constituția azi în vigoare, este de reținut că ea este rezultatul unui efort îndelungat, costisitor și inutil.

De ce ne trebuia o constituție când România avea una din cele mai democratice din

Europa? Cui prodest? Răspunsul la această întrebare se impune de la sine!

Și, totuși, mă gândesc că acest act „fundamental” a fost necesar în opinia moștenitorilor dictaturii ceaușiste, căci fără el nu-și puteau justifica acapararea și, eventual, perpetuarea puterii în stat.

Intr-adevăr, această constituție fundamentează instituții de drept care nu-și aveau suport în Constituția din 1923, în tradiția poporului român și în evoluția normală a istoriei României. Mă refer doar la câteva instituții inovatoare:

1. Forma de guvernământ — „nerevizibilă” — republicană, moștenire a regimului de tristă amintire, care a constituit cea mai neagră pată în istoria noastră.

2. Instituția prezidențială, consecință firească a formei de guvernământ republicană.

3. Principiul separațiunii puterilor în stat, despre care cineva spunea că a devenit anacronic în dreptul internațional (!?).

4. Problema proprietății individuale etc.

Ne vom ocupa aici — în puține cuvinte — doar de primele două, fără a lăsa să se creadă că celelalte nu ar fi importante.

Forma de guvernământ republicană este cu totul străl-

(continuare în pag. a IV-a)

I. BÂNCU

Actorii din München în vizită la Sibiu

Marti, 25 mai, prin intermediul Institutului „Goethe” din București un promotor al schimburilor culturale germano-române, Teatrul Radu Stanca a găzduit spectacolul „Die fromme Helene” (Elena cea cuminte) a cunoscutului umorist din secolul trecut Wilhelm Busch. Cei doi protagoniști Christian Bormann și Tom Sora (un fost concetățean) numesc spectacolul la „Doudram”, o denumire care acoperă transpunerea scenei, că a poemului umoristic mai sus amintit. Publicul sibian a avut ocazia să vadă la lucru un profesionist în arta teatrală și muzicală în persoana actorului Bormann din München. Are o slăbiciune pentru slăgăru german din perioada interbelică și astfel spectacolul constă în imbinarea unora din cele mai reușite cântece de acest fel cu textul lui Busch. Bormann are o dicție perfectă, timbrul lui vocal este plăcut și totodată puternic, transpunerea lui în diferitele roluri interpretate de el se face cu o dezinvoltură care ascunde uriașul efort de concentrare depus de acest autor dotat. Cu un minimum de recuzite (un pian, o perdea, o cană etc.) și câteva piese de garderobă (un pardesiu, haine femeiești) interpretul acoperă scene dintre cele mai variate. În concluzie, un spectacol de referință pentru orașul nostru, din care actorii din urbe prezenți în sală nădăduim că au avut ce învăța. Poate organizatorii ne mai hărăzesc asemenea festine ale culturii într-un viitor nu prea îndepărtat.

V.P.W.

SPECTACOL

Teatrul profesionist SON & LOVER prezintă marți, 1 iunie ora 18 în sala Teatrului din Sibiu, un spectacol original despre viață și dragoste de D. H. LAWRENCE în regia lui Martin Lloyo-Evans. În distribuție, cunoscuții actori de teatru și film: Peter Needham și Patricia Doyle.

Premieră

Teatrul de păpuși Sibiu vă invită să participați — duminică 30 mai 1993, la premiera spectacolului cu piesa „Aventuri sub clar de lună”, la ora 11.

Liviu Rebreanu și Mediașul (I)

Ca mulți din scriitorii ardeleni (Ioachim G. Drăgescu, Ștefan Neagoe, Ilarie Chendi, Octavian Goga, Aron Cotruș, Șt. O. Iosif), Liviu Rebreanu a înțeles că nu poate deveni scriitor român gândind și scriind într-o altă limbă. „Se apropia timpul când trebuia să mă gândesc la o problemă gravă: să rămân român sau să mă fac ungur”, spune marele romancier într-un interviu apărut în revista „Rampa” (29 oct., 1928), continuând: „Cariera armelor nu-mi convenea. Am lăsat-o și mi-am pus atunci o nouă problemă: a scrisului... Și după trudă multă, când mi-am dat seama că pot începe să scriu românește, am scris prima mea bucată de proză românească. Bucata a apărut sub titlul: *Codrea*, și, după ea, am trimis încă una sau două. Tot atunci am început să public și în *Tara noastră* a lui Octavian Goga. Am început însă să mă gândesc că nu-ți poți face o carieră din scris stând acasă, într-un sat din Ardeal și trimițând nuvele la reviste...

Prilejul s-a ivit în toamna anului 1909, când mai mult ca un pretext, participă la serbările „Astrei”, ca trimis special al publicației „Revista Bistriței”. Cel care l-a ușurat împlinirea acestui proiect este poetul medieșean Emil A. Chiffa, redactor începând din toamna lui 1909 al amintitei reviste, până la ultimul număr, ce apare la finele anului 1910. În linie maternă, bistritean de origine, cu studii comerciale la Antwerpen (Belgia), va activa, o vreme, pe tărâm literar în această parte a țării, unde-și va tipări la editura Matheiu primele volume din cele vreo zece, încheiate cu „Preludii” (Tipografia Carol Feder, Mediaș, 1941).

Revenind la acele zile ale adunării generale a ASTREI (12-14 oct. 1909) de la Sibiu, să vedem ce impresie îi la-

să tânărul Rebreanu lui Octavian Tăslăuanu, directorul „Luceafărului”, cel care-l publicase nuvela „Codrea”: „... Un flăcău înalt, tip din părțile Năsăudului, îmbrăcat cu pantaloni negri militari, strânsi la genunchi, cu o haină sură. Mi-a spus cine e, ce a făcut până acum și că a venit la Sibiu fiindcă vrea să

Memoria culturală a orașului

treacă munții, la București”. (Fany Rebreanu, „Cu soțul meu”, București, Editura pentru literatură, 1963).

Despre trecerea în țară ni se confesează însuși Rebreanu: „După serbări, întovărit de un prieten, m-am prezentat primarului sas din Sibiu care mi-a eliberat îndată un permis de trecere în țară”. Și așa, în octombrie 1909, am debarcat în București...

În București sosește la 15 octombrie 1909 și trage la hotelul „English”. Va urma o

luptă cotidiană, de ani și ani, o viață grea de mizerie și așteptare, de muncă încordată. „Ce puțină prietenie a aflat la sosire — subliniază soția sa Fany, în memorii. Numai Mihail Șorbul, Corneliu Moldovanu și alții nu prea numeroși confrăți poate că l-au înțeles”.

Tot un scriitor de pe Târnavă, criticul Ilarie Chendi, de la a cărei moarte, în iunie se vor împlini 80 de ani, a fost printre primii care l-au îndrumat: „Printre primii scriitori pe care l-am cunoscut în București, a fost Ilarie Chendi. Într-o zi, având o bucată în buzunar, Chendi mi-a spus:

„Du-te și citește-o la cenaclul lui Mihalache Dragomirescu.”

Și, citind această proză, conducătorul revistei „Convorbiri critice” o și publică. După un timp, Mihail Dragomirescu îl va lua ca secretar de redacție la „Convorbiri critice” și la noua sa revistă „Falaș”, găsindu-i în același timp și un loc de redactor la ziarul „Ordinea” al lui Take Ionescu.

Titus ANDRONIC

Târgul copiilor meșteșugari

În scopul cultivării tradițiilor originale ale meșteșugului artistic și utilitar din România și în vederea promovării valorilor autentice de artă populară contemporană la toate categoriile de public, de la cea mai fragedă vârstă, Muzeul Civilizației Populare Tradiționale — „Astra”, organizează în incinta sa din Dumbrava Sibiului, în perioada 30 mai — 1 iunie 1993, Târgul copiilor meșteșugari din România — ediția a II-a.

Vor participa copii între 9 și 16 ani, îmbrăcați în port popular, având calitatea de creator autentic de artă populară, care vor prezenta obiecte create personal, spre vânzare (la un preț mult mai convenabil), vor oferi o demonstrație „pe viu” a tehnicilor de lucru și a măiestriei artistice și ne vor delecta cu un spectacol susținut de echipele folclorice.

Adresăm o chemare caldă tuturor iubitorilor de frumos și inedit și, fiind o manifestare destinată în special copiilor, noi îi așteptăm cu drag, în speranța că vor descoperi tainele și frumusețea actului creației în acest „univers al copilăriei”. Chemarea este adresată și tuturor ace-

lor care doresc să petreacă momente agreabile în pitorescul cadru natural al muzeului din Dumbrava Sibiului.

Deschiderea Târgului va avea loc duminică, 30 mai, ora 11 în muzeul în aer liber din Dumbrava Sibiului.

Muzeul Civilizației Populare Tradiționale „Astra”

EUPHORION

— 31, 32, 33 —
1993

Din recentul număr triplu al revistei „Euphorion” menționăm: Poezie: Mihai Ursachi, Ion Mircea ■ Proză: Vladimir Munteanu, Virgil Rațiu ■ Critică: Al. Cistelean; Ilie Guțan ■ Eseu: Virgil Nemoianu, Cristian-Robert Velescu. ■ Interviu: Ștefan Aug. Doinaș, N. Steinhart. ■ Restituiri: Gheorghe Tătarăscu ■ Traduceri: Annie Henriks, Henryk Bereska, Anne Sexton, Barbara Nordmayer, Francis Fukukama.

Veți putea procura revista „Euphorion” începând de săptămâna viitoare din chioscuri și librării (inclusiv Librăria „Humanitas”).

Spectacol

Marti, 1 iunie a.c. ora 14 va avea loc la Casa de Cultură a Sindicatelor, un spectacol susținut de elevii handicapați din județ, dedicat Zilei Internaționale a copiilor. Intrarea gratuită.

Buletin meteo

Vremea va fi predominant frumoasă și caldă. Cerul va fi variabil. Izolat, după amiază sunt posibile averse de ploaie însoțite de descărcări electrice. Vântul va sufla slab la mo-

derat, temperaturile minime vor fi cuprinse între 12—15 grade iar cele maxime între 27—31 grade.

Meteorolog de serviciu
D. CIOVICA

PROGRAM

LUNI, 31 mai 1993

14,00 Actualități • Meteo.
14,15 Ora de muzică. 15,00 Di-

dactica. 15,45 Elevi din clasa a XII-a TV. 16,15 O samă de cuvinte. 16,30 Magazin agricol. 17,00 Actualități. 17,05 Magazin în limba maghiară. 18,35 Tezaur folcloric. 19,00 Ancheta TV. 19,30 Desene animate: „Pinocchio”. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,40 Teatru liric: „Traviata” de Giuseppe Verdi. 23,00 Studioul economic. 23,45 Actualități. 24,00 Repriza a treia. 0,30 Închiderea programului.

Redactor responsabil de număr ANDREI ILENI

Din colecția Muzeului Brukenthal. Foto: R. BALINT

Realizarea comerțului se face prin schimbarea produselor pe bani. În unele cazuri de marfă, unitatea de măsură se stabilește prin cântar.

Despre acest obiect folosit la vânzare pot fi scrise cele ce urmează:

1. CE ESTE CANTARUL?

Este instrumentul prin care se stabilește, în general, greutatea obiectelor sau ființelor. În special, cântarul este folosit la vânzarea fiecărui fel de marfă cu arătarea unității de măsură. Aceasta este în uzul practic kilogramul.

2. FELURILE CANTARELOR:

Aceste elemente de măsurare a greutăților pot fi drepte sau înșelătoare.

Cântarul drept prezintă exactitatea greutății cântărite.

Cântarul înșelător este modificat sau folosit tendențios în așa fel, încât, marfa vândută să fie mai puțină în greutatea ei. Vânzând așa, înșelătorul încasează bani mai mulți prin cântărire.

— Cântarul —

În zilele noastre sunt cântare electronice. Acestea prezintă exactitatea prețului înscris pe el, dar, cu condiția, ca cel sau cea care îl folosește, să nu apese cu grabă o cifră mai mare decât prețul real, și astfel în corupție să înșele prin încasarea unui suprapreț de speculă.

3. CITATE BIBLICE:

„Cântarul vostru să fie drept, greutatea drepte” (Levitic, 19, 36).

„Cântarul strâmb este urgisit de Domnul și cântărirea dreaptă este plăcerea lui” (Pilde, 11, 1).

„Ascultați deci ce zice Domnul: (...) Oare voi ierta pe cel cu cântare false și cu greutate înșelătoare în sac? (Miheia, 6, 1, 11).

4. CONCLUZII:

Porunca Domnului impune cântarul bun și „greutățile drepte”.

Vânzătorii cu „cântare false” și cu „greutăți înșelătoare”, nu vor avea iertare de la Dumnezeu. Cel ce poate pedepsi prin dreptatea Lui pe cei vinovați în cântări înșelătoare.

Dreptatea cântarului se poate asemăna cu apa lacului de munte, apă care-și păstrează limpezimea la același nivel.

Pr. I. BUTA

S. R. L.

str. S. Brukenthal nr. 2 Sibiu,
telefoane: 41 84 08; 41 53 98;
41 52 10; 41 81 18 (prefix 092)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Rodean, Eugen Săucea

• Redactori: Natalia Droc, Lucian Filip, Iulius Gheorghiu, Ion Gîrnod, Andrei Ileni,

Ștefan Mihal • ISSN 1220 — 8124 Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

Rugăciunea de fiecare zi

România trebuia — din orice punct de vedere — să aplice o altă strategie economică: reformarea faptică a structurilor ei, cu scopul de a-și asigura o anume creștere economică, pas cu pas, către o democrație reală într-un stat de drept al legilor aplicate.

Nouă, celor mulți, ne revine obligativitatea de a ne reconsidera conceptul și scopul muncii pentru a căpăta forța cu care să eliminăm perversitatea de a ne face că muncim. Aceasta este ca și cum într-o luptă pe viață și pe moarte, noi, soldații țării, am folosit gloanțe oarbe care fac „pao” și atât. Demagogia, vorbăria goală, diletantismul, amatorismul, corupția și injustiția, adăugate stării economice deplorabile, reprezintă balastul scufundării țării, ignorându-se faptul că odată intrată în afunduri, nava își ineacă și șobolanii din hambare. Tot atât de dăunător este și luxul afișat în tot mai înalte obligații politice și profesionale, care, fără să asigure țării adevărate avantaje, servicii, e-

misarii acestora sau micul dejun la Viena, prânzul la Paris și cina la Londra pe banii țării, fără cine știe ce eficiență.

În această perioadă de trei ani și jumătate, guvernul trebuia să ducă o luptă îndârjită cu minciuna, cu corupția, până la eradicarea lor, trebuia să creeze legi severe, instrumente, mecanisme pentru o economie de piață care să aducă și în România prosperitatea și bunăstarea. Este de înțeles nerăbdarea populației de a trăi mai bine și de a spera că, odată scăpați de comunism, vor ajunge în economia abundenței. E adevărat că schimbarea structurii economiei și, în particular, a industriei, nu se întâmplă peste noapte dar nici ca după trei ani și jumătate să ajungem la „jumătate”. Cred că preocuparea întâi a guvernului trebuia să se axeze pe menținerea nivelului găsit la revoluție, urmând ca acesta să însănoșască treptat starea economiei, a țării.

Intr-adevăr nu trebuie să

ne facem că muncim, dar nici ei nu trebuie să se facă că ne plătesc, când, așa după cum se spune pe toate lungimile de undă, că prețurile noastre la unele produse depășesc uneori prețurile mondiale, că în timp ce un muncitor german câștigă în medie 2500 DM pe lună, la noi salariul minim pe economie oferit de guvern este de 30 000 lei, ceea ce nu echivalează nici cu 100 DM pe lună! Nivelul nostru de trai rămâne să îl calculați singuri.

Autentica democrație într-un stat de drept, pe care-o vrem până la sacrificiu, se cere înfăptuită potrivit pildei, mereu valabile, a Moșului Ioan Roată: „Să ne așezăm, așadar, la muncă profitabilă, toți, de la țaranul Moromete până la Vodă Domnul”!

Când toate acestea devin rugăciunea de fiecare zi a celor mulți și drepti, oricare din comunitățile economice pe la care tot batem la ușă, vor fi bucuroase să ne așeze în jilțul destinat României.

Julian NISTOR

LIBERTATEA DE A ALEGE

Cunoscut ca un avocat al tuturor formelor de libertate, inclusiv cea economică, profesorul MILTON FRIDMAN, în cadrul unui interviu acordat în 1990 unui gazetar român și-a exprimat părerea în legătură cu situația din țările Europei de Est, anunțând căile pe care ar trebui să le urmeze acestea pentru crearea unei adevărate democrații.

În viziunea acestuia, intrarea României în rândurile țărilor prospere, mai devreme sau mai târziu, se poate realiza prin instituirea unei „economii de piață liberă—particulară”.

Promovarea unei economii prospere prin instituirea pieței libere particulare impune, în viziunea profesorului FRIDMAN, aplicarea a patru cerințe fundamentale din care cel puțin trei sunt esențiale și anume:

— înlăturarea controlului și a oricărui amestec al guvernului;

— existența proprietății particulare asupra mijloacelor de producție;

— existența unui sistem monetar stabil;

— legalitatea proprietății particulare.

Referindu-se, pe rând, la fiecare din aceste cerințe, domnia sa a afirmat că pentru funcționarea unei economii cu un randament optim este necesar ca statul să nu intervină sub nici o formă în desfășurarea unei activități economice între doi indivizi, fie că este vorba de vânzarea unui produs sau a forței de muncă, fie de schimburi financiare.

Totodată, proprietarul mijlocului de producție nu trebuie oprit să se angajeze într-o activitate comercială unde alți proprietari particulari și, în general guvernul, sunt activi, adică să se împiedice creșterea de monopoluri.

Făcând referiri la cea de a treia cerință, a afirmat că, în principiu, există două feluri de sisteme monetare: un prim sistem folosit în perioada antebelică, bazat pe acoperirea în aur și argint și un al doilea, utilizat în prezent, având o structură arbitrară pe limitarea cantității de bani creată și punerea acesteia sub control pentru ca valoarea acestora să nu înregistreze fluctuații violente.

Nu în ultimul rând, existența unei piețe libere particulare necesită legalitatea proprietății particulare, declararea și protejarea acestui drept prin lege. Este necesar instituirea unui sistem juridic care să asigure respectarea tuturor contractelor comerciale încheiate între diverși parteneri.

În concluzie, aplicarea celor patru cerințe conduce la crearea unei economii de piață liberă, particulară și prosperă. Greutatea care apare constă în punerea în aplicare a acestora în forma lor pură.

Luminița HAȘEGAN și

Luminița CONȚIU

studente, A.S. București.

Economia în patul lui Procust

Tot mai mulți întreprinzători particulari, patroni ai unor firme private constată, mai mult sau mai puțin direct, că activitatea lor începe să fie sufocată de un cadru juridico-economic limitat, ca să nu spunem imperfect.

S-a luat în brațe, cu un eilan aproape pueril, atât de îndrăgita formulă a economiei de piață dar care faptic nu are o acoperire reală decât într-o măsură mult prea restrânsă. Sub paravanul perioadei de tranziție, ce pare să țină până la Calendele grecești, economia de stat de tip centralizat este încă ținută cu grijă în camera de reanimare a partidului de guvernământ, în timp ce guvernării se face că nu observă cancerul de care este erodată încă de la nașterea sa. Recent, chiar primul-ministru a arătat că există o indisciplina financiară intolerabilă în marile întreprinderi de stat. Guvernul are obligația să propună Parlamentului legi lucrative pentru desfășurarea optimă a activității agenților economici. Trenează, nepermis de mult, promulgarea unor legi, cum ar fi cea a falimentului sau cea a sponsorizării, ca să nu ne referim decât la două dintre cele mai importante dintr-un „paquet” de legi specifice unei economii libere. Substratul acestei înghesuiri a economiei în patul lui Procust al unei legislații incomplete, căreia i

se retează nu numai picioarele ci, uneori și capul, constă în conservarea unor întreprinderi nerentabile numai pentru că unii directori ai acestora, precum și unii factori de decizie au interese obscure neconforme cu interesul public. O mulțime de activități culturale, sportive, social-edilitare, ar primi un nou impuls dacă o serie de sponsori ar avea garanția recunoșterii legale a eforturilor lor financiare.

Gândul nostru se îndreaptă spre parlamentarii din județul Sibiu care, alături de mulți alții de altă parte, ar putea propune în forumul legislativ elaborarea și votarea neîntârziată a legilor amintite în beneficiul, deopotrivă, al societății și al întreprinzătorilor particulari. Avem nevoie de legi eficiente pentru o reală dezmoșire a economiei și nu dintre acelea care urmăresc scopuri conjuncturale sau rațiuni politico-electorale cum a fost cea a Fondului funciar pentru a atrage țărănimea neavizată de partea FSN. Este, de asemenea, fapt de notorietate că țara noastră se plasează pe ultimul loc în Europa de Est în ceea ce privește desfășurarea procesului de privatizare a marilor întreprinderi muribunde. Este timpul să se ia în mod serios taurul de carne. Deocamdată ne rezervăm dulcea speranță.

George LIMBEANU

De Ziua Copilului...

Martii va fi Ziua Copilului. În nădejdea că nu se vor găsi cărcotași care să o găsească comunistă, infestată de cravate roșii, omagiată cu rime columniste, să tragem nițel cu ochiul și la humusul vieții noastre de astăzi, post-revoluționate, privatizate, superimpozitate și mai știu eu cum. Mai întâi, sperie frecvența SIDEI la această perioadă de vârstă, stilul de rată al mamelor care-și abandonează copiii loviți de asemenea cumplită maladie. Altfel, abandonul este o specialitate mai veche a destul „babaci” de-ai noștri, reciproca fiind și ea valabilă, tinere vârstare luându-și lumea în cap. Orfelinatele, care au mai pus ordine în viața celor mici și singuri, oferă porții tot mai mici, haine tot mai rare, fiind-

că, se știe, leul nostru se topește ca untura în tigaie. E-leul nostru, parcă-i tot mai precoce în materie de trabuc și răzăchie, la foc de la diriginte și socotește că manualul trebuie să aibă numai coperti.

Toate acestea spuse, așa, la repezeală, trebuie să ne îndemne la a gândi mai adânc, cu folos, mai spre viitor. Nu un concurs de făcut desene pe asfalt, nu o napolitană sau câteva scutece oferite de niste vârstnice mloase va salva generația ce vine, vine vine și nu găsește decât festivism. Aici trebuie luat taurul de coarne. De la hrană până la haine, de la instrucție până la educație, de la cei cu neamuri la cei ce sunt ai nimă-nui și totuși ai neamului nostru.

Ștefan MIHAI

CHALLENGE DAY

Sprijiniții

Succesul manifestării Challenge Day, dincolo de participarea masivă a sibienilor, își are explicația și în concursul generos al numeroase societăți, firme și instituții sibieni, multe dintre ele în mod obișnuit sprijinitoare ale acțiunilor sportive de masă. Remarcăm, din oferta de materiale necesare desfășurării acțiunii, societățile Flaro, Compa, Pim, Indes, Mătasea Română Cîsnădie, Polsiib. La capitolul comunicații, merită recunoștință pentru serviciile oferite, Rom-Telecom, Radio Sibiu, Laser Computer, PTSR. La crearea de condiții de a-

grement au contribuit întreprinderile Sibiana, Scandia, Victoria, Berea Sibiului, Panificație, Coca Cola. Nicidecum nu pot fi omise contribuțiile bănești oferite de Banca Agricolă, Credit Bank, Filiala Sibiu, Packard Pell București, Compact Electronics.

În materie de organizare s-au dovedit relevante, prin eficiență și promptitudine, Garnizoana Sibiu, Cercul Militar, Consiliul Județean și Primăria.

Sponsorizarea reclamelor a aparținut firmei S.C. MARMIHU & Comp.

Ștefan MIHAI

Foto: R. BALINT

Mica publicitate

VANZARI-CUMPARARI

■ Vând apart. 3 camere, etaj I, balcon, pivniță, camere parchetate, Hip. III, str. Rahovei nr. 34, ap. 13, preț negociabil, plata în DM și o parte în lei. Tel. 44 03 35 sau 41 53 10, între orele 16-20.

■ Vând pui dog german, convenabil. Tel. 174 Ocna Sibului sau 43 20 42 Sibiu.

■ Vând mașină de cusut „Singer” manuală, stare perfectă, suveică ovală. Tel. 092/41 62 21.

■ Vând urgent motoretă Java de 2,50 cu două pistoane, nouă. Tel. 41 36 83.

■ Vând Renault 18 înmatriculat, tamponat față pentru a fi reparat sau ca piese de schimb. Vizibil str. Alpinismului nr. 10. Tel. 47 41 39.

■ Vând Mercedes 300 D Cobra, 5 pistoane, stare foarte bună, preț convenabil. Tel. 096/82 88 36 — Alba Iulia și 092/42 70 30, după ora 20.

■ Vând Dacia 1410 Sport, nouă, nefolosită, pe valută. Tel. 42 38 90.

■ Vând cărucior sport, cărucior landou deosebit și ham pentru copii, ambele germane. Preț avantajos. Telefon 44 87 98.

■ Vând câini de vânatoare (pui) Foxterier și Jagdterier. Tel. 092/43 11 11.

■ Cumpăr dicționar român-german, mare. Telefon 41 42 00. Plata în valută.

■ Cumpăr radioreceptor Selenia, chiar și cu defecte. Tel. 44 50 73.

■ Cumpăr țiglă format mic, solzi. Tel. 44 50 73.

■ Cumpăr masă pliantă, sufragerie. Tel. 47 29 63.

■ Cumpăr locuință la bloo, exclus cart. Tîglari. Ofer TV color + video + 3000 DM. Tel. 43 67 96.

DIVERSE

■ Transport două persoane în Germania, în data de 1 iunie a.e., prin Cehia și Slovacia, Nürnberg — Heilbronn — Stuttgart — Eisingen — Göttingen. Plata în lei — 18 000/ persoană. Tel. 41 57 68.

■ Doi șoferi cat. B cu vize Germania căutam colaboratori. Tel. 42 20 80.

Firmă particulară angajează barman, ospătar, cu diplomă, vechime cel puțin 1-2 ani. Tel. 43 60 52, dimineața între orele 8-10, după amiaza 16-22.

Firma SC „JAGUARUL” SRL anunță deschiderea barului-restaurant „Mona Lisa”, situat pe str. Bahluiului nr. 18, începând cu data de 28 mai 1993 cu un program adecvat barului de lux 10-2 noaptea.

Patronul firmei cât și personalul unității oferă consumatorilor o gamă variată de băuturi și preparate la prețuri accesibile.

■ Cursuri metafizică aplicativă în fiecare miercuri la Casa de Cultură a municipiului Medias. Prima întrunire pe 2 iunie. Tel. 42 25 76.

■ Transport una persoană în Germania pe ruta Nürnberg — Würzburg — Brannschweig — Kassel — Fulda — Hanovra — Hamburg, în data de 10 iunie a.e. Tel. 41 20 05.

IMOBILIARE

■ Schimb apart. et. I, 2 camere cu dependințe, etaj III în zona Peco Rahova, doresc asemănător la et. I-II cu înțelegere. Tel. 42 25 05 între orele 17-20.

■ Schimb 2 apartamente, 2 camere cf. I Ștrand cu casă modestă Turnisor. Tel. 47 29 63.

■ Schimb apart. propr. 2 camere, etaj IV cu similar parter, prefer Ștrand. Plata dif. în valută. Tel. 47 29 63.

Absolvenții Școlii medii nr. 3 Sibiu, promoția 1963 — la împlinirea a 30 de ani de la absolvire — își exprimă întreaga compasiune pentru pierderea colegilor dragi și a dascălilor iubiți pe care nu îi vor uita niciodată, adresând totodată sincere condoleanțe îndoliatelor familii.

Este forma republicană de guvernământ a României nerevizibilă?

(urmăre din pag. I)

na de istoria neamului nostru, ea este zestrea cu care ne-a „fericit” mai bine de patru decenii comunismul sovietic. Ea apare ca o antinomie față de scopul Revoluției din 1989, care a avut ca țel principal înlăturarea comunismului sub orice formă, fără nici un echivoc sau adaos original. Ce s-a întâmplat în realitate?

Comunismul nu a fost înlăturat, ci doar renovat. S-au așezat în fotoliile calde ale eșalonului prim comunist cel de al doilea eșalon, nu mai puțin comunist, care se proclamă „emanatie” a Revoluției. Cine poate crede că Revoluția clar anticomunistă și creștină, a putut emana o conducere comunistă și atee? E ca și când poporul ar fi făcut, aievea, pere.

Noua conducere „emanată” a fost de la început atât de abilă, încât a știut să mențină o alianță cu toate structurile existente și cu toate forțele retrograde.

În ce privește instituția prezidențială, care s-a instalat

confortabil în palatul regal de la Cotroceni, ea este o creație tot așa de hibridă ca și forma de guvernământ din care derivă.

Niciodată în adevărata istorie a României și a formelor statale precedente monarhiei, instituția prezidențială nu a fost cunoscută și nu poate fi recunoscută sub nici o formă.

Am avut cnezii, voievozii, domnitori și regi, dar nu am avut președinți, decât pe cei impuși cu forța, inițial și apoi menținuți prin unanimități caracteristice comunismului.

Cât de nefastă este această instituție pentru țara noastră o dovedesc propunerile pornite „de jos” pentru ca „emanatul președinte” să binevoiască a accepta.

Constituția este doar un paravan pentru a orbi străinătatea, căci la noi, președintele „apolitic” participă la lupta politică cu partidul pe care și l-a întemeiat și își face propagandă prin „vizite de lucru”, după modelul predecesorului său asasinat. Aceste vizite de lucru, făcute sub pază severă, se fac pe cheltuielile statului și aduc economiei

naționale tot atâtea pagube ca și grevele și mineriadele.

Niciodată regii nu au făcut așa ceva, nu s-au implicat în lupta dintre partide. Ei s-au menținut, totdeauna, cu demnitate în afara și deasupra frământărilor partinice, ca factori de stabilitate și echilibru.

Pentru a da, totuși, o aparență de legitimitate instituției prezidențiale, s-a întins o cursă abilă sârmanului popor român. S-a folosit o strategie: s-a inclus în proiectul de constituție art. 1 al. 2, ca să se susțină apoi că poporul s-a pronunțat asupra repudierii monarhiei în mod „implicit”.

Firesc, logic și juridic ar fi fost: fie readucerea regelui pe tron, fără nici o altă formalitate, actul de abdicare fiind nul și neavenit, fie un referendum la obiect și separat de constituție, prealabil, după o serioasă pregătire.

Cele expuse constituie suficiente argumente pentru a ne face să credem că forma de guvernământ republicană și instituția prezidențială sunt accidente nefirești, care au frânat evoluția normală a democrației în țara noastră.

LUPTLE DIN BOSNIA

Mostar — 27.05. — Luptele între musulmani și creștini, în capitala Herțegovinei au continuat. La Srebrenița, o companie canadiană a ONU a fost atacată de forțe musulmane. În acest oraș luptele se duc între musulmani și sârbi. Orașul Maglaj este locuit de musulmani și continuă să fie asediat de sârbi. Negociatorul Națiunilor Unite Thorvald Stoltenberg a sosit în auto-proclamata republică Krajina (enclavă sârbă din Croația) încercând să declanșeze o rundă de tratative ale sârbilor cu guvernul croat.

MAFIA SE RĂZBUNA

Florența — Joi la câteva

minute după ora 13 o bombă cu 200 kg explozibil plasat într-o mașină, a fost detonată în fața Galeriilor de Artă. Trei picturi au fost distruse, iar o bibliotecă a fost afectată. Sunt 6 morți. Guvernul Italian este convins că explozia poartă amprenta Mafiei, ca răzbunare după valul de arestări din rândurile ei.

GRATIERI

Ierusalim — 245 deținuți palestinieni au fost eliberați din două închisori mari din

Israel, în ajunul „Zilei sacrificiului”, sărbătoare importantă, pentru musulmani.

TENSIUNEA RUSO-GRUZI-NA

Un elicopter rus cu 5 persoane la bord, a fost doborât în zona Abhazia, de forțe militare gruzine. Ocupanții elicopterului au fost uciși. Ei încercau să transporte ajutoare pentru locuitorii din Abhazia.

A consemnat Emil PORIME

Originea acordării cupelor în sport

Turnirurile au avut un calendar precis cu locuri și perioade de desfășurare, care ne fac să ne gândim la ritmicitatea turneeleor de tenis ori de golf.

La întreceri participau numai cei care erau nobili la a treia generație și „neprihăniți” (n-au încălcat niciodată codul de onoare cavalerescă, care prevedea cinste, respectul partenerului de întrecere, sfaturi utile date suzeranului, ajutor, pentru văduvă și orfan).

Zilele de întreceri erau momente de sărbătoare cu recitări în public, concerte în aer liber, banchete. După fiecare „confruntare” între cavaleri, heraldii — în calitate de arbitrii — decideau învingătorul. Acesta era invitat la masa organizatorului, de obicei un nobil de rang înalt (duce,

marchiz, mai rar conte) și copleșit cu daruri și complimente de către (co)meseni dintre care nu lipseau reprezentantele sexului frumos. La sfârșitul banchetului cavalerul era rugat de gazdă să păstreze pentru sine cupa din care a băut. Evident era vorba de un dar prețios, din metal(e) prețioase și pietre scumpe, care-l răsplătea pe învingător și-l îmbogățea pe cavaler într-o epocă în care aurul și argintul aveau căutare, dar erau puțini bani în circulație.

Sistemul acordării cupelor, în întrecerile sportive de azi, își are rădăcina în evul mediu, cu deosebirea că acum aurul și argintul sânt acordate în funcție de scara valorică și nu în funcție de bogăția organizatorului.

Constantin ITTU

Atenție la plantele otrăvitoare!

Styracis (veratrum album) este o plantă perenă cu o tulpină înaltă de 50-175 cm, puternic ramificată, cu frunze late eliptice și florile alb verzui, fructul sub formă de capsulă. Crește prin fânașuri de altitudine mare, eum sunt cele din zona Păltinișului.

Toate organele plantei conțin mulți alcaloizi foarte

toxici. Nici prin uscare planta nu-și pierde toxicitatea. 0,02-0,03 g produce intoxicație mortală la om. Aceasta se manifestă prin salivare, diaree, vomismente, puls slab neregulat, respirație lentă, lipsită de coordonare musculară. Moartea apare ca rezultat al încetării activității centrilor nervoși ce coordonează respirația și circulația.

Se pot întâmpla intoxicații foarte grave prin confundarea rizomilor de styracis cu cei de gențiana lutea care se folosește la prepararea tincturilor (cum este cea suedeză). În farmacologie se folosește la prepararea medicamentelor hipotensive iar în medicina veterinară, la combaterea parazitilor.

Vara trecută, intrând la cabana nr. 1 (Dodo-Dorela) din Păltiniș ca să beau un ceai am văzut toate mesele împodobite cu vase ce conțineau V. album. Ducându-mă la bucatărie și acolo existau câteva vase cu V. album, ce m-a determinat să-l întreb pe os

pătar dacă nu cumva servește ciorbă de styracis? Și pentru cine o face, pentru dușmani sau pentru prieteni? Ospătarul aflând cât de periculoasă este, în câteva minute a debarasat mesele de minunatele otrăvuri.

Constanța MIERLUSCA

Anunțurile de mică publicitate apar gratuit cu excepția firmelor și a societăților comerciale. Doritorii sînt rugați să decupeze cuponul, să-l completeze și să-l depună la redacția noastră sau să-l trimită prin poștă. Nu răspundem de autenticitatea datelor din anunțuri. Vă rugăm folosiți numai mafiusele

Radical
COTIDIAN INDEPENDENT SIBIU

CUPON

Nume și prenume _____ B.I. _____

Adresa: _____ Tel. _____

Textul: _____
